



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD 6
U ZAGREBU
PRIMLJENO
30-11-2018
poštom — neposredno
u primj. priloga
pristojba

Poslovni broj: 53 Pž-6805/2018-2

40. St-1463/18

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednika vijeća, Ružice Omazić, suca izvjestitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom HODOS TRANSPORTI d.o.o., OIB 64670206680, Zagreb, Vladimira Ruždjaka 31, odlučujući o žalbama dužnika i vjerovnika CROATIA osiguranje d.d., OIB 26187994862, Zagreb, Jagićeva 33, HOK – OSIGURANJE d.d., OIB 00432869176, Zagreb, Capraška 6, kojeg zastupaju punomoćnici Željko Olujić, Iva Pezić i Fran Olujić, odvjetnici u Zagrebu, Marulićev trg 2, te SCHWARZMÜLLER CROATIA d.o.o., OIB 83274548370, Sesvete, Slavenska avenija 63, kojeg zastupa punomoćnica Renata Plešnar, odvjetnica u Zagrebu, Đorđićeva 16, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1463/2018 od 3. listopada 2018., u sjednici vijeća održanoj 21. studenog 2018.

r i j e š i o j e

Uvažavaju se dužnikova žalba i žalbe vjerovnika Croatia osiguranje d.d., HOK-osiguranje d.o.o. i Schwarzmüller Croatia d.o.o., ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1463/2018 od 3. listopada 2018. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1463/2018 od 3. listopada 2018. u točki I. izreke utvrđene su osnovanim tražbine vjerovnika od točke 1. do 19., a u točki II. izreke je utvrđeno da su od strane vjerovnik Alfa leasing d.o.o. u likvidaciji, osporene tražbine vjerovnika 3. Ciak truck d.o.o. u iznosu od 2.929,13 kn; 4. Croatia osiguranje d.d. u iznosu od 19.180,11 kn; 11. Hrvatska osiguravajuća kuća - dioničko društvo za osiguranje u iznosu od 79.044,37 kn i 21. Schwarzmüller Croatia d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge u iznosu od 23.683,96 kn, te su vjerovnici osporeni tražbina za koju ne postoji ovršna isprava upućeni na parnicu protiv dužnika radi utvrđenja osporene tražbine, u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu odnosno primitka drugostupanjske odluke, te je odlučeno da će se u slučaju da vjerovnici ne pokrenu parnicu u određenom roku smatrati da su odustali od prava na vođenje parnice.

Protiv navedenog rješenja dužnik je podnio pravovremenu žalbu osporavajući ga u cijelosti zbog svih zakonom propisanih razloga. U žalbi u bitnom navodi da je prvostupanjski

sud u točki II. izreke pobijanog rješenja utvrdio da su osporene tražbine vjerovnika, a pri čemu nije uzeo u obzir očitovanje dužnika o prijavljenim tražbinama, iz razloga jer je očitovanje dostavljeno Trgovačkom sudu u Zagrebu izravno, a ne Financijskoj agenciji, kako je propisano Stečajnim zakonom. Tvrdi da je takvo pravno shvaćanje prvostupanjskog suda neosnovano i nezakonito, te da je donošenjem pobijanog rješenja počinjena bitna povreda odredaba stečajnog postupka i odredaba Zakona o parničnom postupku, budući da pobijano rješenje ima nedostatka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito stoga što izreka pobijanog rješenja proturječi sama sebi i razlozima iz obrazloženja rješenja, a navedeni razlozi su nejasni i proturječni. Ističe da je prvostupanjski sud proturječan u ocjeni statusa Financijske agencije, budući da ga smatra tijekom stečajnog postupka kad joj treba dostaviti očitovanje dužnika o prijavljenim tražbinama, ali ne i kad treba odlučiti o pravovremenoj dostavi nadležnom sudu primjenom članka 113. stavka 7. Zakona o parničnom postupku. Nadalje, detaljno obrazlaže svoje shvaćanje u odnosu na status Financijske agencije u predstečajnom postupku, te ističe da je dužnikovo očitovanje o prijavljenim tražbinama dostavljeno izravno nadležnom sudu umjesto Financijskoj agenciji trebalo smatrati valjanim, jer je dostava Financijskoj agenciji ili sudu u svakom slučaju dostava sudu i da je stoga očitovanje trebao objaviti na e-Oglasnoj ploči suda i evidentirati osporavanje tražbina od strane dužnika. Smatra da je prvostupanjski sud očitovanje dužnika o prijavljenim tražbinama, koje je dostavljeno u propisanom roku od 30 dana, bio dužan prihvatiti i u točki II. izreke pobijanog rješenja odlučiti o tražbinama osporenim od strane dužnika. Predlaže ovom sudu da ukine pobijano rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama i predmet vrati na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

Protiv spornog rješenja vjerovnici Croatia osiguranje d.d., Hok-osiguranje d.o.o. i Schwarzmüller Croatia d.o.o. su pravovremeno izjavili žalbe, pobijajući ga u dijelu kojim su oni upućeni na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine.

Vjerovnik Croatia osiguranje d.d., Zagreb, u žalbi u bitnom navodi da je dužnik u Planu restrukturiranja naveo tražbinu žalitelja u iznosu od 19.180,11 kn i da je žalitelj prijavio tražbinu u iznosu od 14.350,19 kn, koja je priznata od strane dužnika i povjerenika, ali ju je osporio drugi vjerovnik Alfa leasing d.o.o. u likvidaciji, te da je žalitelj na ročištu za ispitivanje tražbina osporio razloge osporavanja pozivom na odredbu članka 68. stavka 2. Stečajnog zakona, ali je prvostupanjski sud, umjesto da pozivom na navedenu zakonsku odredbu odbaci osporavanje tražbine, naveo da osporavanje tražbine nije otklonjeno. Nadalje, smatra da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo, jer je odbio primijeniti odredbu članka 48. stavka 3. Stečajnog zakona prema kojoj je na parnicu trebalo uputiti osporavatelja tražbine, a ne žalitelja čiju su tražbinu priznali dužnik i povjerenik. S obzirom na to da smatra da je zbog pogrešne primijene materijalnog prava prvostupanjski sud donio nezakonito rješenje, žalitelj predlaže da ovaj drugostupanjski sud odbaci osporavanje tražbine od strane vjerovnika Alfa leasing d.o.o. u likvidaciji ili da preinači rješenje u pobijanom djelu i na parnicu uputi osporavatelja tražbine u skladu s odredbom članka 48. stavka 3. Stečajnog zakona.

Vjerovnik Hok-osiguranje d.o.o., Zagreb, u žalbi prvenstveno ističe da je prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 32. Stečajnog zakona trebao odbaciti prijedlog dužnika za otvaranje predstečajnog postupka, jer dužnik nije postupio u skladu s člankom 17. Stečajnog zakona i u prijedlogu nije naznačio postupke koji se vode pred sudom u kojima je dužnik stranka i visinu i opseg tražbine koja je predmet postupaka. Tvrdi da je prvostupanjski

sud pogrešno primijenio materijalno pravo uputivši žalitelja kao vjerovnika osporene tražbine na parnicu radi utvrđenja tražbine, pozivom na odredbu članka 50. stavka 3. SZ-a i s obrazloženjem da je odredba članka 48. stavka 3. SZ-a logički i pravno neodrživa jer proturječi sama sebi. Navodi da je u predstečajnom postupku prijavio tražbinu u vezi koje se vode parnični postupci, koji su prekinuti na temelju odredbe članka 68. stavka 2. Stečajnog zakona i da je prvostupanjski sud trebao primijeniti odredbu članka 269. u vezi s člankom 50. stavkom 3. Stečajnog zakona, kojom je propisano da će se postupak radi utvrđenja tražbine nastaviti pružimanjem te parnice. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak. Traži žalbeni trošak u iznosu od 1.406,25 kn.

Vjerovnik Schwarzmüller Croatia d.o.o., Zagreb, u žalbi u bitnom navodi da je prvostupanjski sud neosnovano odbio primijeniti odredbu članka 48. stavka 3. Stečajnog zakona. Ističe da je nepravilan i nelogičan zaključak prvostupanjskog suda da je zbog činjenice da se o prijavljenim tražbinama nije očitovao povjerenik i da je dužnik svoje očitovanje o prijavljenim tražbinama dostavio sudu, a ne Financijskoj agenciji, trebalo u parnicu uputiti vjerovnika koji je osporio tražbine drugih vjerovnika. Tvrdi da je pobijano rješenje u tom dijelu nejasno i proturječno, pa ga predlaže ukinuti u pobijanom dijelu i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Odgovori na žalbe nisu podneseni.

Žalba dužnika i žalbe vjerovnika su osnovane.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Iz obrazloženja pobijanog rješenja i prema podacima u spisu proizlazi da se povjerenik nije očitovao o prijavljenim tražbinama, da je dužnik svoje očitovanje dostavio sudu 29. kolovoza 2018., a ne Financijskoj agenciji, kako je to propisano odredbom članka 41. stavka 2. SZ-a, te da je vjerovnik Alfa Leasing društvo s ograničenom odgovornošću u likvidaciji osporio tražbine drugih vjerovnika. Prvostupanjski sud je zaključio da je očitovanje dužnika koje je dostavljeno sudu, a ne Financijskoj agenciji, bez pravnog učinka, te je obrazložio to shvaćanje pozivom na odredbu članka 41. stavaka 1. i 2. i članka 43. stavka 4. alineja 2. SZ-a. Smatra da ne postoji obveza suda da pogrešno dostavljena očitovanja dužnika i povjerenika prosljeđuje Financijskoj agenciji i nalaže objavu na e-Oglasnoj ploči suda, a s obzirom na kratkoću i karakter rokova koji su prekluzivni, ističe da bi prosljeđivanjem Financijskoj agenciji očitovanje bilo nepravovremeno. Smatrajući da očitovanje dužnika o prijavljenim tražbinama ne proizvodi pravne učinke, ocjenjivao je li pravovremeno osporavanje izjavljeno od strane drugog vjerovnika, te je utvrdio da je osporavanje od strane vjerovnika Alfa leasing d.o.o. pravovremeno. Primjenom odredbe članka 47. SZ-a je utvrdio tražbine u točki I. izreke pobijanog rješenja, te je utvrdio osporene tražbine od strane vjerovnika Alfa leasing d.o.o., budući da na ročištu za ispitivanje tražbina održanom 2. listopada 2018. osporavanje nije otklonjeno. U takvoj pravnoj situaciji prvostupanjski sud smatra da se u vezi s osporenim tražbinama ne može primijeniti odredba članka 48. stavka 3. SZ-a, jer je logički neodrživa i

proturjeći sama sebi, pa je umjesto te odredbe primijenio odredbu članka 266. stavka 2. u vezi s člankom 50. stavkom 3. SZ-a, i na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine je uputio vjerovnike osporenih tražbina.

Prvenstveno valja istaknuti da je neosnovan žalbeni navod vjerovnika Hok-osiguranje d.o.o. da je dužnikov prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka trebalo odbaciti na temelju odredbe članka 32. stavka 4. SZ-a. Naime, iz spisa proizlazi da je dužnik u prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka (listu 11. spisa) naveo da se pred sudom i javnim bilježnikom vode postupci u kojim je dužnik stranka te je naveo broj predmeta i visinu tražbine koje su predmet tih postupaka. Uz prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka dužnik je priložio upravo one isprave na koje se poziva žalitelj i prilaže ih uz žalbu.

Osnovano dužnik u žalbi tvrdi da je pogrešno shvaćanje prvostupanskog suda da očitovanje dužnika ne proizvodi pravni učinak jer je dostavljeno sudu, a ne Financijskoj agenciji. U pravu je dužnik da Financijska agencija nije tijelo stečajnog postupka, nego prema odredbama Stečajnog zakona ima operativnu ulogu i služi samo kao tehnička pomoć suda, zaprima prijave tražbina i očitovanje dužnika i povjerenika o prijavljenim tražbinama, objavljuje ih na e-Oglasnoj ploči suda i obavlja druge operativne poslove. Prema odredbi članka 45. stavka 1. SZ-a sud nadzire rad Financijske agencije i ovlašten je u svako doba dati upute i zatražiti obavijesti ili izvješća o poduzimanju radnji u postupku. Sud je tijelo predstečajnog postupka (članak 21. SZ-a) koji provodi postupak i donosi relevantne odluke, dok je Financijska agencija njegovo pomoćno tijelo koje nema zaseban subjektivitet i svoje funkcije obavlja u ime, za račun i za potrebe suda kao tijela predstečajnog postupka. Stoga očitovanja dužnika o prijavljenim tražbinama, koje je nesporno dostavljeno u zakonom propisanom roku sudu, ima jednak učinak kao i da je dostavljeno pomoćnom tijelu suda, Financijskoj agenciji.

Dakle, nije u pravu prvostupanski sud, da bi očitovanje dužnika u slučaju da je proslijeđeno Financijskoj agenciji, bilo nepravovremeno, budući da je dostavljeno sudu u propisanom roku, pa se adekvatnom primjenom članka 113. stavka 7. ZPP-a u vezi s člankom 10. SZ-a smatra da je na vrijeme dostavljeno i Financijskoj agenciji. Osim toga, valja istaknuti da je Financijska agencija dužna objaviti očitovanja koja je zaprimila u roku propisanom člankom 43. stavkom 4. alineja 2., ali i očitovanja koja bi zaprimila nakon objave iz navedenog stavka 4., s obzirom na odredbu stavka 5. tog članka, a sve radi toga da bi se omogućio dužniku i vjerovnicima uvid u cjelokupnu primljenu dokumentaciju.

Prema tome, sud je trebao uzeti u obzir dužnikovo osporavanje tražbina, te upravo to osporavanje raspraviti na ročištu za ispitivanje tražbina. S obzirom na to da tako nije postupio donio je nepravilno i nezakonito rješenje koje žalitelji s pravom osporavaju.

Za odluku suda o tome koga će uputiti u parnicu bitno je tko je osporio tražbinu, pa budući da prvostupanski sud nije uzeo u obzir dužnikovo pravovremeno osporavanje, pobijano rješenje ima takve nedostatke zbog kojih se ne može ispitati. Valja istaknuti da je u pravu prvostupanski sud da se ranije izjavljeno osporavanje može naknadno otkloniti, pa se stoga bez prethodnog ispitivanja tražbina na ročištu radi ispitivanja tražbina, dovodi u pitanje i pravilnost odluke o utvrđenim tražbinama, a zbog čega se niti u tom djelu ne može ispitati pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Iz spisa proizlazi da su u odnosu na prijavljene tražbine, koje je dužnik osporio, bile u tijeku parnice u vrijeme otvaranja predstečajnog postupka. Prema odredbi članka 68. stavka 2. SZ-a ti se postupci prekidaju po sili zakona. Iz spisa proizlazi, a na što je uputio i žalitelj Hok-osiguranje d.d., da je u postupku u predmetu Povrv-4154/17 rješenjem suda utvrđen prekid postupka.

Prema odredbi članka 269. SZ-a ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđenja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice. Navedena odredba se na temelju odredbe članka 50. stavka 3. SZ-a na odgovarajući način primjenjuje na upućivanje u parnicu u predstečajnom postupku. Dakle, u takvoj situaciji se radi utvrđenja tražbine upućuje na nastavljjanje parnice, a prema odredbi članka 68. stavka 3. SZ-a prekinuti postupci nastaviti će se na prijedlog vjerovnika, nakon sklopljenog predstečajnog sporazuma – u odnosu na tražbine ili dio tražbina koje su u predstečajnom postupku osporene.

Budući da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, te je zbog pogrešnog pravnog pristupa glede očitovanja dužnika o prijavljenim tražbinama prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo, valjalo je na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s člankom 10. SZ-a ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovan postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će nakon objave pravovremeno podnesenog očitovanja dužnika na e-Oglasnoj ploči suda održati novo ročište za ispitivanje tražbina, i nakon raspravljanja osporenih tražbina donijeti novo na zakonu osnovano rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama u kojem će pravilnom primjenom materijalnog prava, ako osporavanje ne bude otklonjeno, odlučiti o tome koga će uputiti na parnicu, odnosno na nastavljjanje prekinutih parnica. U ponovljenom postupku će u skladu s odredbom članka 166. stavkom 3. ZPP-a u vezi s člankom 10. SZ-a odlučiti o zahtjevu žalitelja Hok-osiguranje d.o.o. za naknadu troškova u povodu pravnog lijeka.

Zagreb, 21. studenog 2018.



Predsjednik vijeća
Mirta Matić, v. r.

Za točnost otpredstavka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman